

(המשך מעמוד 8)

עית, שעסקה בנושא הירידה מהארץ.
מול חומר-גלם מעולה, שהוגש בשני סרטונים מחיי היורדים בארצות-הברית, מול אינספור בעיות ונושאים-למחשבה, מול דמויות שונות של טיפוסי יורדים, ישב צוות אימפוטנטי לחלוטין. לבד מר שאכלונות ודיעות "קלאסיות" בנושא בור ער שכזה — לא היה כל ניסיון להתמודד ולתקוף את הבעיה מנקודות לא-שיגוריות. בראש הצוות ישב מנחה, שמלבד היותו פוטוגני לא חרם מאומה לטובת העניין. אותו מנחה, ירמיהו יובל שמו, כמדומני, חזר כל הזמן על דיעותיו-שלו, המייצגות את "הקו הרשמי" בנושא, ור בלם כל נטיה לסטות מקו זה.

חבל על הכישרון שבוזבו בהכנת הסירי-טונים באמריקה, וחבל שנושא כה רגיש ובעל חשיבות אקטואלית ממדרגה ראשונה הושאר לטיפולם של חובבים.

נחמיה אריאלי, רמת-גן

פרצופה של הציונות

הצל"ש שהענקתם לכתבת-הטלוויזיה על פינוי המישפחות בירושלים היה במקומו, אך את הצל"ג הייתם צריכים, ללא ספק, להעניק למשתתפי אותו קטע בתוכנית השבוע. כי אם היו מקרינים אותה הי תוכנית בעצרת האו"ם, לקראת ההצבעה על הציונות כגזענות, ומתרגמים את דיבי-רי האלוף גבע ומישפחת מנהל בית-הספר הדתי שרואינה — היה הגינוי שם חריף עוד יותר.

לדגש התקשיתי להאמין שאכן יהודים בישראל (ואנשים במישפחות מכובדות) הם הדוברים. היו אלה סיסמות גזעניות במלוא מובן המילה, שיכלו להתאים באותה מידה לרודניה, דרום-אפריקה או ארצות-הברית של ימי העבדות.

הגדיל לעשות אותו הורה שנימק את התנגדותו לשכנות ערבית בכך שנוכחות שכנים כאלה גורמת לבנו לאחוז באקדחי הצעצוע ולצאת למירדף... לאן הגענו?

אביבה דשם, ירושלים

נירוי עצבים סיפורתיים

מדורו הסיפורתי של דן עומר, נמר של נייר, ניחן בגוילה לגרות את קצות העצבים הסיפורתיים, הנמצאים בדרך-כלל תחת השפעה היפנוטית מול כוחן הרב של המילים, שאצלו — הפכו כימעט אומנות סופיסטית.

אולם אשמח להעיד על עצמי, שגם אם לא תמיד אני מסכים עם קטילותי, גורם לי מדורו תאווה מוסכרת לקרוא ולהת-עניין בסיפורות ובאישים המוזכרים במדורו (ראה אריה זקס, בלה אלמוג והלוויין בקירקס-הפרעושים). ואם בזאת הצליח, הרי זהו הישג שלא כל אחד יכול להתברך בו.

שאול כהן, חולון

שעות לעולם צורקת

מצורף בזה קטע של עיתון הארץ מ-27 בינואר 1977, במישפס המודגש על ידי בקו, מופיעה

ג'עברי: מדינות ערב התרשלו בפתרון בעיית הפליטים

השידור ג'עברי היה אמור להיות של חשב ראש המנסה באיחת צהרים במשכן הכנסת, באותה השתתפו פנו יו"ר הכנסת י. פיין, חברי הכנסת חמאד אבו רביע, ג'אבר מידה, אמל נסר אדון, נואה קטב, דוד קורן, של החוץ י. אלון, שר המשטרה ש. הלל, מנכ"ל משדור ראש הממשלה מ. ערן, ב. גור אריה, מ"מ יעקב לעניני ערבים ממשרד ראש הממשלה, ונאור מייכין בשפת הערבית. הנכנסה השלים מסתכל לעבר שחר תודס המפגיג שפייטו שלום: "הכל השידור שלי ג'עברי את דברי הברכה שלו למאזיניו, מדינת ערב הסתנה ביותר ששהו יכולה לפתור את בעיית הפליטים, מדינות ערב התחשלו בפתרון בעיה זו. בעיית הפליטים נוצרה ב-1948 ויש לפתור אותה עכשיו, כי שוקר למעט הפליטים לשום ממשלה או למערכת או רכושם".

העלים נושא עניינים יציב ורביעי, אמר ג'עברי, "הדבר תלוי בכוונות יציבות של הכל, הערבים מבקשים שלום מובד וזה סביר, כי הערבים יבאו טובה וברכה על כולם", סיים הנאור את דבריו.

"הארץ", 27.1.77

המילה "התחשלו" במקום "התרשלו" — פליטת קולמוס, הנושאת בחובה טעות "פרוידיסטית" של הבחור-הועצער. צבי לוטן, חדרה

גם הם אוהבים TIME

סיגריות "טיים" נמכרות יותר מכל יתר הסיגריות גם יחד ויש סיבה טובה לכך - סיגרית "טיים" באמת טובה

דובק מייצרת סיגריות איכות למעלה מ-40 שנה.

הנה בחור כבן